

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ (โทร. ๘๒๗)

ที่ สพช. ๑๐๐๓.๑๐ / ๕๙๙

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาเรียบเระที่ ๓.๒ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๖

เรียน เลขาธุการ กทค. (รสพช. ก่อภิชา) (กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ และในการพิจารณาเรียบเระที่ ๓.๒ เรื่อง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) คัดค้านมติ กสทช. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ได้ตั้งข้อสังเกตต่อเรื่องดังกล่าว ในการนี้จึงขอเปิดเผยความคิดเห็นของผู้ให้บันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งดังกล่าว ดังนี้

“คำคัดค้านของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีการอ้างบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลที่รับฟังได้และถูกต้องหลายประการ ดังนี้

๑. ในเรื่องอำนาจทางกฎหมาย พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๘๐ วรรคแรก ประกอบกับในมาตรา ๘๐ วรรคสี่ วางหลักว่า ผู้รับใบอนุญาต สัมปทานได้ที่ประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมตามขอบเขตและสิทธิที่มีอยู่เดิมตามที่ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาณนั้นต่อไป จนกว่าการอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาดังกล่าวจะสิ้นสุดลง และถือเป็นการได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้นผู้มีจดหมายให้สอดคล้องด้วยว่า เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด บริษัท ทรูมูฟ จำกัด และบริษัท ดิจิตอล โฟน จำกัด ในฐานะผู้รับสัมปทานย่อมหมดสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมอีกต่อไป การดำเนินการใดๆ ที่มีผลเป็นการขยายสิทธิในการประกอบกิจการตามสัญญาสัมปทานดังกล่าวออกไปจึงไม่อาจกระทำได้ เนื่องจากขัดแย้งต่อกฎหมาย

๒. ในเรื่องผู้มีสิทธิประกอบกิจการ ผู้มีจดหมายว่า การที่บริษัท ทรูมูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ จะประกอบกิจการโทรคมนาคมต่อไป จะต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคมฯ ซึ่งบริษัท ทรูมูฟฯ ได้แจ้งความประสงค์ขอรับใบอนุญาตต่อคณะกรรมการแล้ว แต่คณะกรรมการกลับไม่ได้มีมติในเรื่องนี้ และผู้มีจดหมายเห็นว่ากรณีนี้เข้าข่ายความผิดอาญาฐานประกอบกิจการโทรคมนาคมไม่มีใบอนุญาตตามมาตรา ๖๗ (๓) พระราชบัญญัติดังกล่าวอีกด้วย

๓. ในเรื่องหลักการและเจตนากรณ์ของสัญญาสัมปทาน ผู้มีจดหมายเห็นสอดคล้องด้วยว่า ตามหลักกฎหมายมหาชน เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุดและกรณีมีเหตุจำเป็น เพื่อให้บริการสาธารณะดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ให้สัมปทานเป็นผู้ให้บริการต่อ เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ บมจ. กสท จึงเป็นผู้มีหน้าที่เป็นผู้ให้บริการต่อเนื่องแก่ผู้ใช้บริการภายหลังสิ้นสุดสัญญากรณีที่มีเหตุจำเป็น

อย่างไรก็ตาม ผู้มีความเห็นเพิ่มเติมว่า เมื่อพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ใช้บังคับแล้ว ซึ่งบัญญัติให้ กสทช. ทำหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่ และในมาตรา ๔๕ บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ ดังนั้น กสทช. ย่อมมีอำนาจและหน้าที่นำคลื่นความถี่ตามสัญญาสัมปทานไปจัดประมูล เพื่อหาผู้ให้บริการต่อเนื่องแก่ผู้ใช้บริการหลังสิ้นสัญญา

สัมปทานลื้นสุด ทั้งนี้ หาก บมจ. กสท ประสงค์จะเป็นผู้ให้บริการต่อเนื่องในกรณีปกติ จะต้องเข้าประมูล คลื่นความถี่อีกด้วย

๔. ในเรื่องบทเฉพาะกาล แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้ผู้ได้รับสัมปทานจะใช้คลื่นความถี่ได้เฉพาะช่วงระยะเวลาที่เหลืออยู่ของสัญญาสัมปทานเท่านั้น เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลงแล้ว บริษัท ทรูมูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ จึงหมวดสิทธิที่จะใช้คลื่นความถี่ที่ได้ใช้ตามสัญญาสัมปทานและอาจเป็นความผิดอาญาฐานใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งหากท้ายที่สุดศาลมีคำพิพากษาว่าทั้งสองบริษัทกระทำการความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ตามบทบัญญัติตั้งกล่าวในวรรคท้าย กำหนดให้ศาลสั่งรับเครื่องมือ อุปกรณ์ และสิ่งใดๆ ที่ใช้ในการนั้นเสียทั้งสิ้น อีกด้วย ซึ่งจะเป็นผลกระทบต่อ บมจ. กสท ที่เป็นคู่สัญญาสัมปทานภาครัฐที่ได้รับโอนกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากทั้งสองบริษัทภายหลังสัญญาสัมปทานลื้นสุดลง

๕. ในเรื่องเนื้อหาของประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุม กสทช. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผมมีความเห็นว่าข้อคิดเห็นของ บมจ. กสท รับฟังได้ ดังนี้

(๑) การกำหนดนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้สัมปทานและผู้รับสัมปทาน เดิมตามสัญญาการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ลื้นสุดลง นั้น ขัดต่อมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม ที่กำหนดให้ เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลง ผู้รับสัมปทานไม่มีสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคม ดังนั้นผู้รับสัมปทานจึงไม่มีสิทธิและหน้าที่เป็นผู้ให้บริการอีกต่อไป โดยผมเห็นสมควรดังต่อไปนี้
ด้วยตามเหตุผลข้อ ๑ – ข้อ ๔ ที่ บมจ. กสท เสนอมาข้างต้น ดังนั้น การกำหนดให้ผู้รับสัมปทานเป็นผู้ให้บริการจึงไม่อำนวยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายการองรับ ที่หมายรวมถึงผู้รับสัมปทานไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายรองรับ

(๒) เนื้อหาของประกาศฯ ข้อ ๑๐ ที่กำหนดว่า “เมื่อลื้นสุดระยะเวลาการคุ้มครอง หากยังมีผู้ใช้บริการคงเหลือที่ไม่แจ้งความประสงค์จะขอຍ้ายไปยังผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายอื่น ให้ลื้นสุดระยะเวลาครึ่งของผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวตามประกาศนี้” นั้น ถือเป็นข้อกำหนดที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้บริการอย่างร้ายแรง โดยเป็นที่ชัดเจนว่า หากในระยะเวลา ๑ ปีที่มีการให้บริการต่อ ยังคงเหลือผู้ใช้บริการที่ไม่อนย้าย ก็จะใช้งานไม่ได้อีกต่อไปอยู่นั้นเอง และดีอ้วว่า กสทช. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิผู้ใช้บริการในการสื่อสารถึงกัน”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดน้ำความเห็นของผู้บังคับบัญชาในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๖ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๓.๒ ต่อไปด้วย ฉะขอบคุณยิ่ง

กสทช.

(นายประวิทย์ สีสถาพรวงศ์)

กสทช.